

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș împotriva terțului poprit Isidor Luca privind validarea popririi și încasarea datoriei,

împotriva încheierii din 14 aprilie 2025 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 2rci-53/25
NR. PIGD 2-24073629-01-2rci-07072025)*

Cererea de apel restituită în conformitate cu art. 116, 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece apelul a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (E. Bulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (G. Mîra, A. Cașcaval, V. Sîrbu)

23 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 iulie 2024, Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș a depus cerere în baza art.126 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 împotriva terțului poprit Isidor Luca, prin care a solicitat validarea popririi și încasarea din contul acestuia a datoriei în mărime de 439500 de lei.

2. Prin hotărârea din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, s-a admis cererea depusă de Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș.

S-a validat proprierea depusă de Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș către terțul poprit Isidor Luca.

S-a dispus încasarea de la Isidor Luca în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului a sumei de 439500 de lei, cu titlu de datorie.

S-a încasat de la Isidor Luca în folosul Statului suma de 13734,97 de lei cu titlu de taxă de stat de care reclamantul a fost eșalonat la depunerea cererii de validare a propriirii (f.d.29).

3. La 03 aprilie 2025, Isidor Luca a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii înaintate de Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș (f.d.36-38).

4. Prin încheierea din 14 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de repunere în termen a apelului declarat de Isidor Luca împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

S-a remis în adresa apelantului Isidor Luca cererea de apel cu toate documentele anexate (f.d.45-49).

5. La 27 mai 2025, Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 14 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi decizii de repunere în termen a cererii sale de apel

împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central (f.d.154-163).

6.În susținerea cererii de recurs, recurentul a catalogat soluția instanței de apel nelegală, fiind contrară dispozițiilor procesuale aplicabile și jurisprudenței constante a instanțelor naționale și internaționale.

7.În argumentarea concluziei enunțate, recurentul a subliniat că hotărârea din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești a fost pronunțată în lipsa sa, fără ca aceasta să-i fie comunicată, contrar obligațiilor legale prevăzute la art. 236 alin. (4) și art. 100 din Codul de procedură civilă. Nu a fost informat despre soluția dată, verbal, în scris, sau prin alte mijloace legale. A aflat despre existența hotărârii abia la 20 martie 2025, printr-o încheiere a executorului judecătoresc, iar despre conținutul acesteia la 25 martie 2025. Or, lipsa comunicării nu poate produce efecte juridice și nu poate declanșa curgerea termenului de apel, astfel cum impune o interpretare sistemică a art. 362 și art. 116 din Codul de procedură civilă.

8.De altfel, recurentul a susținut că imediat ce a luat cunoștință de hotărâre, a acționat prompt și a formulat apelul, solicitând totodată repunerea în termen, conform art. 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă. A depus actul procedural omis (apelul), a indicat motivul obiectiv (necunoașterea hotărârii), iar cererea a fost adresată instanței competente. Prin urmare, condițiile legale erau pe deplin întrunite.

9.Astfel, în opinia sa, respingerea cererii de repunere s-a făcut fără o analiză reală a cauzei și în absența unei verificări efective a motivelor de exonerare invocate, ceea ce contravine atât dispozițiilor procesuale, cât și principiului proporționalității și echității procedurii.

10.Instanța de apel a aplicat în mod formalist termenul de apel de 30 de zile prevăzut la art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fără a ține cont că, în absența comunicării hotărârii, acest termen nu putea începe să curgă. O asemenea abordare îi încalcă dreptul la acces efectiv la o instanță, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 §1 CEDO.

11.Mai mult, Curtea de Apel Centru a interpretat în mod greșit obligația sa de diligență procesuală, invocând că a fost citat la fond și, deci, trebuia să urmăresc dosarul. Or, legea nu prevede o astfel de obligație excesivă pentru partea absentă la pronunțare. Dimpotrivă, sarcina informării revine instanței, iar lipsa de comunicare nu poate fi imputată părții. A pretinde contrariul înseamnă a transforma obligația instanței într-o povară procedurală exclusiv a justițiabilului.

12.De altfel, în opinia sa, susținerea instanței de apel că admiterea repunerii ar periclita securitatea raporturilor juridice este exagerată. Hotărârea primei instanțe nu era definitivă, iar repunerea în termen nu urmărea decât exercitarea unei căi legale de atac. Legea prevede în mod expres posibilitatea repunerii în termen tocmai pentru a asigura echilibrul între formalism și echitate. Prelungirea limitată a duratei procesului nu poate prevala asupra dreptului fundamental la o judecată efectivă în dublu grad.

13.În final, Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov a conchis că instanța de apel i-a respins cererea cu ignorarea evidentă a situației de fapt și a dispozițiilor legale aplicabile, afectându-i grav dreptul de a exercita apelul. Întreaga analiză a fost formalistă, fără verificarea motivului temeinic invocat și fără aplicarea jurisprudenței relevante.

14.La 07 iulie 2025, la adresa Lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș a fost expediată copia cererii de recurs depuse de Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov.

15. Până la data stabilită pentru examinarea recursului declarat de Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov, intimatul nu a depus referință, în care să-și expună opinia asupra argumentelor invocate de recurent.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Art. 10 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

(2) Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.”

17. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

18. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

19. Art.75 alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) În proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat.

(2) Procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiar.

(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

20. Art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă:

„(4¹) Participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.”

21. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

22. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

23. Art. 112 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(3) Actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit până la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

(4) Dacă actul de procedură trebuie efectuat nemijlocit în instanța judecătorească ori în o altă organizație, termenul se consideră expirat la ora care încheie programul lor sau la care încetează operațiunile respective.”

24. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art.116 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședința de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

26. Art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012:

„(1) Hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta

lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.”

27. Art.206 alin.(3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă pîrîtul, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța o examinează în lipsa acestuia.”

28. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:
b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen;”

29. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

30. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

31. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

29. Art.428 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.”

MOTIVAREA INSTANȚE

30. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov s-a conformat dispozițiilor art.425 al Codului de procedură civilă, și a declarat în termen recursul la 27 mai 2025, în condițiile în care copia încheierii contestate din 14 aprilie 2025 a Curții de Apel Chișinău, i-a fost notificată reprezentantului său, avocatului Natalia Pavlov, prin e-mail, la data de 15 mai 2025 (f.d.50).

31.De altfel, coroborând dispozițiile art. 427 lit. a), art. 110, 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (3) și (4), art.113, art. 116 alin.(1)-(4), art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012 cu probele administrate la dosar, instanța de recurs consideră justă soluția Curții de Apel Centru privind respingerea cererii de repunere în termen cu restituirea apelului declarat de Isidor Luca împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central și apreciază ca neîntemeiate argumentele

recurentului invocate în susținerea poziției sale cu privire la ilegalitatea actului judecătoresc contestat.

32. Aceasta deoarece, prin prisma prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat la 15 ianuarie 2025 (f.d.29).

33. Iar, cererea de apel depusă de către Isidor Luca împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, a fost înregistrată la 03 aprilie 2025 (f.d.36-38).

34. Respectiv, având în vedere dispozițiile art. 110, 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (3) și (4), art.113, în speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 16 ianuarie 2025, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 30 ianuarie 2025, aceasta fiind ultima zi de declarare a apelului. Cu toate acestea, contrar prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, apelul a fost declarat abia la 03 aprilie 2025, fapt ce denotă încălcarea termenului legal în interiorul căruia apelantul putea să-și exercite dreptul de a contesta hotărârea instanței de fond.

35. În context, la alegația recurentului precum că, contrar art. 236 alin. (4) și art. 100 din Codul de procedură civilă, hotărârea din 15 ianuarie 2025 a Judecătorei Hîncești, sediul Central a fost pronunțată în lipsa sa și nu i-a fost comunicată, aflând despre existența acesteia din încheiere executorului judecătoresc, iar de conținutul acesteia a luat cunoștință la 25 martie 2025, respectiv în absența comunicării hotărârii, termenul de apel nu putea începe să curgă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că în conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, termenul de declarare a apelului este de 15 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu din momentul primirii copieii hotărârii motivate sau a dispozitivului.

36. Aici, contrar susținerilor recurentului, coroborând dispozițiile art. 102 alin.(4¹), art. 206 alin.(3), art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, având în vedere materialele cauzei, constată că prima instanță a respectat prevederile legale și a pronunțat și expediat participanților la proces copia hotărârii din 15 ianuarie 2025, emisă de Judecătoria Hîncești, sediul Central, la 20 ianuarie 2025, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f.d.30).

37. La caz, se reține că, în hotărârea *Gurzhyy versus Ucraina* (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

38. În aceeași ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință

persoanei despre emiterea hotărârii judecătorești, iar Isidor Luca, fiind parte interesată în soluționarea prezentei cauze, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță și anume, să se intereseze de soarta dosarului la intervale rezonabile de timp și să depună motivarea apelului în termenul stabilit de lege.

39. Astfel, faptul că hotărârea din 15 ianuarie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost pronunțată în lipsa pârâtului, nu poate fi considerat un temei justificativ de repunere în termen a apelului. Or, după cum a constatat și instanța de apel, Isidor Luca a cunoscut despre existența prezentului litigiu, fiind citat legal pentru ședința de judecată din 20 noiembrie 2024, ora 10:00 (f.d. 20-21), la care a fost amânată deliberarea și pronunțarea hotărârii pentru 15 ianuarie 2025, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată. Respectiv, urma să manifeste diligența necesară și să se intereseze la un interval rezonabil de timp despre soarta dosarului, care se afla pe rolul instanței, hotărârea pronunțată și să-și exercite dreptul de a contesta actul judecătoresc de dispoziție în interiorul perioadei termenului de atac de la 16 ianuarie 2025 până la 30 ianuarie 2025.

40. Așadar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că omiterea termenului legal de contestare a hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, se datorează în exclusivitate inacțiunilor lui Isidor Luca, care urma să depună diligență necesară pentru a-și asigura drepturile sale de acces la instanță, fapt însă ignorat de acesta.

41. În asemenea circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de apel corect și legal a respins cererea de repunere în termenul de apel și a restituit apelul declarat de Isidor Luca.

42. Din considerenetele enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că Curtea de Apel Chișinău verificând temeinicia cererii de repunere în termen a apelului, a dat o apreciere vădit nerezonabilă argumentelor sale din cererea de apel, adoptând astfel o încheiere arbitrară, cu încălcarea normelor de drept procedural, precum și examinarea superficială și evazivă a cererii de repunere în termen.

43. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție cataloghează ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului precum că prin încheierea emisă i se încalcă dreptul la un proces echitabil garantat de art.6§1 CEDO. Or, Isidor Luca nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art.6§1, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

44. Respectiv, instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind respingerea cererii de repunere în termen cu restituirea apelului declarat de Isidor Luca împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în rezultatul depunerii apelului în afara termenului legal, este compatibilă cu respectarea

garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

45. Or, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

46. În context, instanța de recurs amintește că art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Curtea a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

47. Subsidiar, instanța de recurs notează că constatările indicate în actul judecătoresc al Curții Supreme de Justiție nr. 2r-8/25 din 26 februarie 2025, invocat de Isidor Luca cu titlu de practică judiciară sunt distincte de prezentul litigiu, în partea circumstanțelor, temeiurilor de fapt și de drept aplicabile, respectiv nu poate fi reținut drept cauză similară în scopul emiterii unei soluții identice.

48. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că un caz particular nu constituie practică judiciară.

49. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că eventualitatea unor divergențe de jurisprudență este inerentă în mod normal oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având competență teritorială. Astfel de divergențe pot apărea și în cadrul aceleiași instanțe, iar acest lucru nu se poate considera în sine contrar Convenției (Santos Pinto v. Portugalia, din 20 mai 2008, pct. 41; și Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România (MC), pct. 116 (b)).

50. La fel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

51. Pornind de la cele menționate supra, precum și prin prisma dispozițiilor art. 116 alin. (1) și (3), art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) și art. 10 alin. (3) din Codul de procedură civilă, coroborate cu probele administrate la dosar, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței

de apel referitoare la faptul că apelantul a depus apelul în afara termenului legal și nu sunt temeiuri de a fi repus în termenul de apel. Prin urmare, corect a respins cererea de repunere în termen și a restituit apelul declarat de Isidor Luca împotriva hotărârii din 15 ianuarie 2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

52. În cauzele Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008 și Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

53. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de apel este legală, iar argumentele invocate de Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov sunt nefondate și neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată, care face obiectul prezentului recurs.

54. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 424 alin. (2), art.427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Isidor Luca, reprezentat de avocatul Natalia Pavlov.

Menține încheierea din 14 aprilie 2025 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Costirlogistic” în procedura simplificată a falimentului Alexandru Verdeș împotriva terțului poprit Isidor Luca privind validarea popririi și încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu